

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 8.05.2000

Decyzja Prezydium KK nr 51/2000

ws. pożyczki dla Sp. z o.o. „TYSOL”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” biorąc pod uwagę pilne potrzeby finansowe występujące w „Tysol” Sp. z o.o., uznaje za prawomocną umowę pożyczki dla tej Spółki w wysokości 20.000,- (dwadzieścia tysięcy) złotych zawartą z Komisją Krajową, w imieniu której podpisali ją Zastępca Przewodniczącego Komisji Krajowej – Józef Niemiec oraz Skarbnik Komisji Krajowej – Leszek Jankowski.

Decyzja Prezydium KK nr 52/2000

ws. programu rozwoju „Tygodnika Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia zaakceptować zasadniczą część koncepcji rozwojowej „Tysol” Sp. z o.o. zakładającej wydawanie kolorowego, społeczno – politycznego „Tygodnika Solidarność”, ze szczególnym uwzględnieniem następujących warunków:

1. Rozdzielenia funkcji redaktora naczelnego pisma i prezesa Spółki;
2. Znalezienia inwestora przez władze spółki.

Decyzja Prezydium KK nr 53/2000

dot. opinii o projekcie rozporządzenia RM ws. szczegółowych zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje pozytywnie projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie *szczegółowych zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych*, a w szczególności metody wyceny bonów skarbowych. Konieczna jest zmiana dotychczasowej regulacji, według której papiery tego rodzaju wyceniane są po cenie nabycia w każdym dniu wyceny, ponieważ tak jak wspomniano w uzasadnieniu powyższy sposób wyceny nie jest zgodny z praktyką rynkową i nie ma sensu ekonomicznego. Jest on krzywdzący w stosunku do członków funduszy emerytalnych, gdyż pozwala na realizację zysku dopiero w momencie sprzedaży przez fundusz bonów skarbowych.

Ponadto obecna regulacja nie pozwala na przejrzyste przedstawienie uzyskiwanego przez fundusze emerytalne miesięcznego dochodu. Nowa regulacja przyczyni się do pozytywnej zmiany zaistniałej sytuacji. Jednakże zapis „papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu, lecz nie notowane na rynku regulowanym, są wyceniane według ostatniej ceny nabycia na rynku pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, a w przypadku gdy zostały określone różne ceny dla nabywców – według średniej ceny nabycia ważonej wolumenem nabytych przez fundusz emerytalny papierów wartościowych danej emisji, z zastrzeżeniem, że papiery wartościowe nabyte z dyskontem lub premią są

wyceniane metodą liniowej amortyzacji dyskonta lub premii oraz że w przypadku papierów wartościowych, do których ceny są doliczane odsetki, ich wartość powiększa się o odsetki należne na dzień wyceny” jest nieczytelny.

Proponujemy dokonanie zmiany w zapisie na bardziej przejrzysty, a mianowicie „papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu, lecz nie notowane na rynku regulowanym, są wyceniane według **ceny nabycia**, a w przypadku gdy zostały określone różne ceny dla nabywców – według średniej ceny nabycia ważonej wolumenem nabytych przez fundusz emerytalny papierów wartościowych danej emisji, z zastrzeżeniem, że papiery wartościowe nabyte z dyskontem lub premią są wyceniane metodą liniowej amortyzacji dyskonta lub premii oraz że w przypadku papierów wartościowych, do których ceny są doliczane odsetki, ich wartość powiększa się o odsetki należne na dzień wyceny”.

Stanowisko Prezydium KK nr 54/2000

ws. wzmocnienia instytucji rynku pracy

Od 1998 roku notuje się w Polsce słabszy wzrost gospodarczy oraz związany z tym spadek zatrudnienia i wzrost bezrobocia rejestrowanego. W rezultacie bez pracy znajduje się około 730 tys. bezrobotnej młodzieży w wieku 18 – 24 lat (31% ogółu zarejestrowanych bezrobotnych), około 908 tys. bezrobotnych długotrwałych (około 40% ogółu), ponad 1 milion bezrobotnych mieszkańców wsi (około 46%), ponad 1.300 tys. bezrobotnych kobiet (około 56,6%) oraz ponad 1.795 tys. bezrobotnych bez prawa do zasiłku (około 76,4%). Stopa bezrobocia w końcu 1999 roku osiągnęła 13% przy ogólnej liczbie 2.528 tys. zarejestrowanych bezrobotnych. W tej liczbie około 70% bezrobotnych nie posiada kwalifikacji zawodowych. Od 1997 roku do chwili obecnej notuje się znaczący spadek liczby ofert pracy zgłaszanych przez pracodawców do powiatowych urzędów pracy: z 915,8 tys. w 1997 roku do 680,7 tys. w 1999.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” ciągle zwracała uwagę na zagrożenia na polskim rynku pracy uważając, że rozwiązaniem rokującym szansę na poprawę tej sytuacji musi stać się interwencjonizm państwowy: poprzez rządowe i samorządowe programy ożywienia gospodarczego (m.in. politykę przemysłową i regionalną), ochronę polskiej przedsiębiorczości, rolnictwa i nauki, promocję eksportu, wsparcie finansowe małych i średnich przedsiębiorstw oraz wzmocnienie instytucji działających na rynku pracy (takich jak rządowa administracja pracy, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Agencja Rozwoju Przemysłu S.A., lokalne agencje rozwoju, fundusze poręczeniowe itp.).

Niestety, rządową administrację pracy zlikwidowano, zadania państwa przekazano samorządom, nie zapewniając jednocześnie środków na zagwarantowanie podstawowych usług na rynku pracy. Fundusz Pracy - podstawowy instrument ekonomiczny łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji osób pozostających bez pracy - jest z każdym rokiem mniejszy i słabszy: dotacja budżetowa do niego za lata 1997-99 zmniejszyła się z 682,32 zł na bezrobotnego do 467,04 zł, a deficyt środków w Funduszu Pracy sięga aktualnie kwoty 600 mln zł. Wydatki Funduszu na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu spadły z poziomu 25,5% (1997 r.) do poziomu 22,9% (1999 r.). Ponadto jest już oczywiste, że wprowadzony w roku 2000 system algorytmicznego zasilania powiatów pogorszy znacząco wszystkie wyżej wskazane relacje.

Komisja Krajowa w swoich opiniach ostrzegała, że może zabraknąć środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu w roku 2000 z powodu niedoszacowania liczby bezrobotnych. Okazuje się, że w tym roku może zabraknąć środków Funduszu Pracy na wypłatę zasiłków dla bezrobotnych oraz zasiłków i świadczeń przedemerytalnych, a już dziś w powiatach nie ma środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu.

Zdaniem Prezydium Komisji Krajowej w tej sytuacji Minister właściwy ds. pracy winien uzyskać brakujące środki dla Funduszu Pracy z rezerwy rządowej, z oszczędności z tytułu obsługi zadłużenia zagranicznego i krajowego lub z podniesionej składki pracodawców (z 2,45 do 2,60% podstawy wymiaru składki) albo z rezerwy budżetowej Ministerstwa Finansów.

Należy też lepiej wykorzystywać Urzędy Skarbowe do kontroli prawidłowości egzekwowania należnych podatków.

Prezydium KK proponuje również następujące działania:

- zmianę w trybie pilnym przepisów prawnych tak, aby zwolnić urzędy pracy z opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne za osoby zarejestrowane jako bezrobotne,
- ograniczenie robót publicznych, gdyż środki na nie przeznaczone okazują się najmniej efektywnie wykorzystane wśród aktywnych form pomocy,
- przekazanie wojewodom wydziałów kontroli pracy nielegalnej,
- pilne dokapitalizowanie Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. w celu restrukturyzacji branż przemysłu obronnego, hutniczego i górniczego połączonej z wypłacaniem odpraw pracowniczych,
- zastąpienie w bieżącym roku algorytmicznego zasilania powiatów z Funduszu Pracy przez kontraktowanie zadań.

Prezydium KK uznaje natomiast za szkodliwe dla pracowników i osób bezrobotnych wszelkie propozycje Ministra Finansów zaostżenia przepisów w zakresie uzyskiwania zasiłków dla bezrobotnych, zasiłków i świadczeń przedemerytalnych oraz ograniczenia ich wysokości. Równie szkodliwy jest powrót do propozycji połączenia Funduszu Pracy z Funduszem Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W sytuacji tak dużego bezrobocia rejestrowanego i równie wielkiego nierejestrowanego należy wzmocnić instytucje rynku pracy, a nie je osłabiać.

Decyzja Prezydium KK nr 55/2000

ws. opinii o projekcie ustawy o Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” po raz kolejny podkreśla, że ustawowe uregulowanie istnienia oraz zasad i celów działania Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych jest bardzo ważne i pilne.

Równocześnie Prezydium KK wnosi szczegółowe uwagi do rządowego projektu ustawy o *Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz o zmianie niektórych ustaw*, od uwzględnienia których uzależnia swoją pozytywną opinię:

1. Ad art. 1.1 proponujemy dodać, zamieniając kropkę na przecinek:
„stanowiąc organ konsultacyjno-decyzyjny w procesie podejmowania przez rząd decyzji ws. kształtowania polityki społeczno-gospodarczej państwa i jej realizacji”.
2. Ad art. 2.2 proponujemy zamienić wyraz „Celem ...” na wyraz „**Idea...**”.
Ad art. 10 w ustępie 1 należy dopisać, że do uprawnień Komisji należą także:
a) opiniowanie założeń projektu ustawy budżetowej,
określanie wskaźnika waloryzacji rent i emerytur.
należy dopisać jako ustęp 3, że decyzje o wprowadzeniu danej sprawy pod obrady Komisji podejmuje prezydium Komisji.
4. Ad art. 11.2.2 punkt ten winien być tak sformułowany, by nie ograniczał uprawnień związków zawodowych do zawierania układów zbiorowych bez

- „pośrednictwa” Komisji.
5. Ad art. 18.1 należy skreślić zdanie: „Nie dotyczy to założeń i projektu ustawy budżetowej”.
6. Ponadto należy dodać artykuł, który umożliwi ustawowe powołanie komisji wojewódzkich, odwzorowujących skład i kompetencje określone dla szczebla krajowego. Oczywiście jest, że reprezentantami stron w takich komisjach będą odpowiednio przedstawiciele szczebla wojewódzkiego ustawowych członków Komisji.

Komunikat

9 maja 2000 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Prezydium KK pozytywnie zaopiniowało projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie *szczegółowych zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych*, a w szczególności metody wyceny bonów skarbowych. W stanowisku w sprawie wzmocnienia instytucji rynku pracy prezydium zwróciło między innymi uwagę na to, że minister właściwy dla spraw przeciwdziałania bezrobociu powinien pozyskać środki dla Funduszu pracy wariantowo z rezerwy rządowej, z oszczędności z zadłużenia zagranicznego i krajowego, z podniesionej składki pracodawców bądź z rezerwy budżetowej Ministerstwa Finansów. Ponadto m.in. urzędy pracy powinny być zwolnione z opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne osób zarejestrowanych jako bezrobotne. Zgłoszono również uwagi do projektu ustawy o Komisji Trójstronnej do spraw Społeczno-Gospodarczych.

Prezydium zapoznało się z sytuacją pracowników Zakładów Przemysłu Cukierniczego "Hanka" Zakład nr 3 "Kujawianka", strajkujących już od trzech tygodni. Prezydium postanowiło zaangażować się w działania mające na celu skuteczne i szybkie zakończenie strajku.

Omówiono projekt porządku obrad najbliższego posiedzenia Komisji Krajowej, w tym: przygotowania do XII Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ "Solidarność".

Ponadto postanowiono, że 5 czerwca obrady prezydium KK odbędą się w Warszawie. Omawiano również sprawy związane z funkcjonowaniem "Tygodnika Solidarność".

POSIEDZENIE Z DN. 15.05.2000

Decyzja Prezydium KK nr 57/2000

ws. upoważnienia do zawarcia umowy z CREDES

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Józefa Niemca – Zastępcę Przewodniczącego KK i Leszka Jankowskiego – Skarbnika KK do zawarcia w imieniu KK NSZZ „Solidarność” umowy z Centre Regional d’Etudes de Documentations Economiques et Sociales (CREDES) w sprawie przystąpienia do projektu „Praktyka dotycząca informacji i konsultacji w krajach Europy Środkowej i Wschodniej oraz krajach bałtyckich”.

Decyzja Prezydium KK nr 58/2000

ws. podziału kwoty należnej b. Regionowi Pojezierze

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” akceptując uzgodnienia dokonane przez zainteresowane regiony postanawia dokonać podziału środków przekazanych przez PTE Zurich – Solidarni na rzecz nieistniejącego już Regionu Pojezierze w następujący sposób:

- dla Regionu Warmińsko-Mazurskiego 3.957,60 zł (trzy tysiące dziewięćset pięćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt groszy);
- dla Regionu Podlaskiego 7.814,40 zł (siedem tysięcy osiemset czternaście złotych czterdzieści groszy).

Powyższe kwoty zostaną przekazane po potrąceniu zaległości składowych powyższych Regionów.

Decyzja Prezydium KK nr 59/2000

ws. opinii o Narodowym Planie Działań na Rzecz Zatrudnienia na lata 2000 – 2001

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” uważa, że *Narodowy Plan Działań na Rzecz Zatrudnienia na lata 2000 – 2001* należy ocenić w kontekście dotychczasowych działań kolejnych rządów RP.

Priorytety wyznaczone w „Programie promowania produktywnego zatrudnienia i zwalczania bezrobocia” w roku 1998, takie jak *wzmocnienie polityki prozatrudnieniowej państwa, przyspieszenie reformy systemu edukacji, rozwój obszarów wiejskich, wzmocnienie polityki rozwoju regionalnego, wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, rozwój budownictwa mieszkaniowego, instytucjonalne wzmocnienie rynku pracy* nie znalazły odzwierciedlenia w ustawach budżetowych w latach 1998-2000 i w efekcie nie przyniosły zwiększenia zatrudnienia.

Nowa strategia polityki społecznej zapowiedziana przez wicepremiera Longina Komołowskiego na XI KZD NSZZ „Solidarność” w grudniu 1999 r. i wyrażona m.in. w *Narodowej Strategii Wzrostu Zatrudnienia i Rozwoju Zasobów Ludzkich 2000 – 2006* również nie pozwoli na radykalne zmniejszenie wysokiego bezrobocia rejestrowanego (nie ma nowych miejsc pracy dla wyżu demograficznego, nie ma środków w Funduszu Pracy na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu), nie przyczyni się do restrukturyzacji polskiego rolnictwa i wsi oraz dokończenia restrukturyzacji sektorowej i branżowej.

Polityka zatrudnienia jest w zasadniczym stopniu kształtowana przez politykę rozwoju gospodarczego. W gospodarce tworzone są miejsca pracy, zwłaszcza w sektorach będących motorem jej rozwoju. Ponieważ nie ma wystarczających działań rządu wspomagających szybszy wzrost gospodarczy, nie należy spodziewać się większej ilości ofert pracy. W rezultacie *Strategia* nie usuwa groźby trwałej marginalizacji społecznej grup wykluczonych ze względu na brak pracy. Nie zapobiega także groźbie utrwalania się różnic regionalnych, ponieważ nie odpowiada na zasadnicze pytania: gdzie, jak i za co pracodawcy, samorządy terytorialne i państwo mogą tworzyć nowe miejsca pracy.

Narodowy Plan Działań na Rzecz Zatrudnienia na lata 2000 – 2001 daje niepełny obraz zamierzeń państwa, ograniczony tylko do aspektu małych i średnich przedsiębiorstw. Tymczasem dla oceny *Planu* dotyczącego rozwoju zasobów ludzkich konieczna jest analiza przyczyn likwidacji miejsc pracy i bilans ich tworzenia w całej gospodarce kraju.

Zasadnicze zastrzeżenia budzi sposób przygotowania przedstawionego do oceny *Narodowego Planu Działań*. W części szczegółowej, zawierającej wytyczne i zadania do realizacji, większość zadań cząstkowych sprowadza się do wykonania analiz stanu obecnego, przygotowania ekspertyz, opracowania modelu przyszłych rozwiązań, standardów działań itp. Są to prace koncepcyjne, których podstawową wadą jest odległy termin realizacji; w wielu wypadkach brak źródła finansowania, w wyniku czego planowane działania praktycznie mogą się okazać chybione, tak merytorycznie jak i politycznie. Proponowane zadania i zamierzenia *Planu* mają więc charakter korekcyjny wobec strategii i polityki gospodarczej, a niektóre wręcz są nie do przyjęcia przez środowiska pracownicze (jak np. propozycje zróżnicowania płacy minimalnej, zaostrzenia przepisów ws. zasiłków dla bezrobotnych czy zasiłków przedemerytalnych, redukcji kosztów odpraw).

Tak *Strategia* jak i *Plan* szukają oszczędności w dochodach pracowniczych zamiast wprowadzać działania makroekonomiczne, w tym fiskalne, w celu wzmocnienia budżetu państwa i budżetów zakładów pracy.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przedstawia poniżej następujące uwagi do części szczegółowej *Planu*:

Rozdział I. Zwiększenie szans zatrudnienia.

Zadanie 1. Wzmocnienie instytucjonalnej obsługi rynku pracy.

Potrzebą chwili jest:

- przywrócenie rządowej administracji specjalnej pracy, w tym jej kompetencji do kontroli nielegalnego zatrudnienia,
- objęcie systemem informatycznym PULS całego obszaru kraju w roku bieżącym,
- wprowadzenie podstawowych standardów rynku pracy w całym kraju (ze szczególnym wzmocnieniem pośrednictwa pracy),
- odciążenie urzędów pracy od zadań niezwiązanych z działaniami prozatrudnieniowymi,
- włączenie rządowej administracji specjalnej pracy w międzynarodowy system informatyczny EURES,
- zwiększenie środków dla Krajowego Urzędu Pracy na programy aktywnego przeciwdziałania bezrobociu, w tym szczególnie na szkolenia, pożyczki i na zatrudnianie absolwentów.

Zadanie 5. Poprawa skuteczności programów rynku pracy.

Niezbędne jest:

- zwiększenie środków Funduszu Pracy tak, aby aktywnymi formami przeciwdziałania bezrobociu objąć o 100% więcej bezrobotnych ogółem,
- likwidacja algorytmicznego systemu zasilania powiatowych urzędów pracy środkami Funduszu Pracy.

Zadanie 6. Rekonstrukcja sposobu ustalania płacy minimalnej w kierunku jej zróżnicowania i związania jej wysokości z sytuacją na rynku pracy.

Prezydium KK nie wyraża zgody na realizację tego zadania bez rzetelnych badań. Poziom płacy najniższej w Polsce jest już tak niski, że rodzi się pytanie, czy można w ogóle mniej płacić?

Przyjęcie do realizacji tego zadania doprowadzi do dalszego zubożenia ludności w powiatach szczególnie zagrożonych wysokim bezrobociem strukturalnym. Proponujemy zamiast tego w tych powiatach wprowadzić dopłaty dla pracodawców, którzy zatrudnią nowych pracowników (bez zwalniania pracowników dotychczas zatrudnianych). Ponadto

zamierzenia dotyczące redukcji płacy minimalnej są sprzeczne ze standardami Unii Europejskiej.

Zadanie 7. Zwiększenie motywacji do podejmowania zatrudnienia - wprowadzenie zasiłku dla poszukujących pracy zamiast zasiłku dla bezrobotnych.

Prezydium KK nie zgadza się na realizację tego zadania w części zawierającej propozycję zaostrzenia przepisów uprawniających pracowników do zasiłków i świadczeń przedemerytalnych. Propozycje te mają charakter wyłącznie fiskalny, dlatego jest mało prawdopodobne, aby wpłynęły na ograniczenie bezrobocia w tej grupie ryzyka. Realizacja propozycji zahamuje proces restrukturyzacji branż i poszczególnych zakładów.

Zadanie 8. Wprowadzenie systemu ubezpieczeń od ryzyka bezrobocia.

Prezydium KK nie wyraża zgody na dalsze odsuwanie w czasie (do 2006 r.) wdrożenia obowiązkowego systemu ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia.

Zadania 9, 10, 11. Wspomaganie zasady partnerstwa.

Prezydium KK podkreśla znaczenie wdrażania systemu zachęt finansowych dla pracodawców organizujących praktyczną naukę zawodu, zamiar wzmocnienia roli powiatowych rad zatrudnienia w zakresie oceny lokalnej polityki oświatowej i propozycje wprowadzenia ustaw dotyczących działalności organizacji społecznych na rzecz ograniczenia bezrobocia, w tym instytucji wolontariatu.

Zadania 12 i 13. Stworzenie elastycznego i efektywnego systemu edukacji dorosłych.

Prezydium KK uważa za niedopuszczalne przedłużenie do roku 2006 prac nad utworzeniem modelu kształcenia ustawicznego. W obecnej chwili niezbędne jest szybkie wprowadzenie specjalnych uregulowań bankowych, umożliwiających udzielanie kredytów, pożyczek i stypendiów na potrzeby szkoleniowe dla pracowników i bezrobotnych z niskimi dochodami.

Zadania 14-20. Łagodzenie okresu przejścia od szkoły do pracy.

Prezydium KK uznaje za zasadne skrócenie terminów realizacji w zakresie rozwoju bazy szkoleniowej, informacyjnej, sprzętu, kadry i szkoleń, także dla osób niepełnosprawnych.

Rozdział II. Rozwój przedsiębiorczości.

Zadanie 21. Ograniczenie obciążeń i barier administracyjnych utrudniających rozwój małych i średnich przedsiębiorstw.

Prezydium KK nie wyraża zgody na liberalizację Kodeksu pracy i rozporządzeń wykonawczych, w szczególności dotyczących ograniczania standardów BHP, które i tak są często nieprzestrzegane, co potwierdzają coroczne raporty PIP oraz wyroki sądów pracy.

Małym i średnim przedsiębiorstwom do rozwoju bardziej konieczne jest wsparcie przez rządowe programy inwestycyjne, ułatwienie dostępu do zagranicznych rynków zbytu lub zabezpieczenie taniego kredytu.

Zadania 22 – 26. Rozwój przedsiębiorczości.

Terminy realizacji wielu zadań mogących aktualnie wesprzeć małe i średnie przedsiębiorstwa są zbyt odległe.

Zadania 27 i 28. Modyfikacja systemu podatkowego.

Ewentualne ulgi i inne zachęty promujące inwestycje winny dotyczyć wyłącznie pracodawców otwierających nowe zakłady pracy, tworzących nowe miejsca pracy oraz szkolących pracowników.

Rozdział III. Adaptacja.

Zadania 29 – 30. Rozwój dialogu społecznego, wspieranie procesów restrukturyzacji zatrudnienia poprzez dialog społeczny.

Realizacja tego zadania wymaga znaczącego zwiększenia środków finansowych Funduszu Pracy,

Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, PFRON oraz Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. i Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, szczególnie na sektorowe, branżowe oraz związane z reformą kraju restrukturyzacji, łącznie z systemem osłon i pakietów socjalnych dla pracowników zwalnianych w ramach restrukturyzacji. W projekcie *Planu* brak źródeł finansowania tych zadań.

Zadanie 31. Zaprojektowanie i wdrożenie rozwiązań prawnych poprawiających elastyczność pracy.

W Polsce trzeba wpięrow zapewnić minimum bezpieczeństwa socjalnego pracownikom, przeprowadzić rzetelne badania empiryczne, które wykażą, czy system ochrony trwałości stosunku pracy jest nadmiernym obciążeniem pracodawców i dopiero wtedy można dyskutować o propozycjach pracy elastycznej.

W obecnej sytuacji łamania prawa pracy wobec pracowników Prezydium KK nie wyraża zgody na wprowadzenie pod „płaszczkiem” elastyczności pracy niekorzystnych rozwiązań dla pracobiorców.

Zadanie 32. Zbudowanie systemu zachęt do podnoszenia, zmiany kwalifikacji osób pracujących.

Zadanie to jest zbieżne z postulatem Związku utworzenia Krajowego Funduszu Szkoleniowego zarządzanego przez pracodawców i związkowców i zasługuje na poparcie.

Rozdział IV. Równość szans.

Zadania 33 – 37.

Oprócz słusznych zadań prowadzących do zwiększenia zatrudnienia kobiet, szczególnie na wsi i w małych miastach rząd winien równolegle przedłożyć dodatkowe rozwiązania, jak np. wyższe zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne dla kobiet niechcących zatrudniać się, a sprawujących opiekę nad dziećmi. Ponadto pożyteczne byłoby stosowanie we wszystkich programach szkoleniowych zasady pomocy pakietowej dla kobiet pracujących lub uzupełniających wykształcenie, co wymaga zwiększenia środków Funduszu Pracy i Krajowego Urzędu Pracy w roku 2001 i latach następnych.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” uważa, że *Narodowy Plan Działań* winien być poddany szerokiej debacie publicznej z udziałem przedstawicieli rządu, samorządu terytorialnego, pracodawców oraz pracobiorców i organizacji pozarządowych zajmujących się polityką zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu w wersji okrojonej o zadania 1, 6, 7, 21, 31. NSZZ „Solidarność” nie wyrazi zgody na uszczuplenie praw pracowniczych wywalczonych w Polsce oraz sprecyzowanych przez MOP, co m.in. zakłada *Plan Działań*, wbrew idei *Strategii*, która miała przysporzyć nowych miejsc pracy, a nie uderzać w pracowników i bezrobotnych.

Decyzja Prezydium KK nr 56/2000

ws. kandydata na członka RN PFRON

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia delegować Jadwigę Wcisło jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Komunikat

15 maja 2000 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Opiniując projekt Narodowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia na lata 2000-2001 prezydium KK stwierdziło między innymi, że nie odpowiada on na zasadnicze pytanie, gdzie, jak i za co pracodawcy, samorządy terytorialne i państwo mogą tworzyć nowe miejsca pracy. Podkreślono również, iż NSZZ „Solidarność” nie wyrazi zgody na uszczuplenie praw pracowniczych, co zakłada Plan, uznając, że jest to sprzeczne z ideą Narodowej Strategii Wzrostu Zatrudnienia i Rozwoju Zasobów Ludzkich 2000-2006, która miała przysporzyć nowych miejsc pracy.

W związku ze zbliżającą się Sesją Specjalną ONZ „Genewa 200” na temat Światowego Szczytu Rozwoju Społecznego, wystosowano list do wicepremiera Longina Komołowskiego z apelem o poparcie Zobowiązań Kopenhaskich oraz Deklaracji Podstawowych Praw i Zasad w Pracy MOP i jej Uzupełnienia.

Prezydium omówiło projekt porządku obrad Komisji Krajowej, które odbędą się **16 maja w Gdańsku**. Będzie wówczas mowa między innymi o przygotowaniach do Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”, udziale związku w kampanii Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych na rzecz podstawowych praw pracowniczych, zmianie zasięgu działania regionów: Gdańskiego i Słupskiego, pracach nad porozumieniem na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy i ograniczenia bezrobocia.

Postanowiono delegować Jadwigę Wcisło jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Omówiono również sprawy finansowe Komisji Krajowej

- *Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 22.05.2000

Decyzja Prezydium KK nr 60/2000

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. określenia wzorów miesięcznych i rocznych informacji o zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (...)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie określenia wzorów miesięcznych i rocznych informacji o zatrudnieniu osób niepełnosprawnych o zatrudnieniu i kształceniu osób niepełnosprawnych lub o działalności na rzecz osób niepełnosprawnych.

Komunikat

22 maja 2000 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Prezydium nie wniosło uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie określenia wzorów miesięcznych i rocznych informacji o zatrudnieniu osób niepełnosprawnych.

Omawiano także wykonanie budżetu Komisji Krajowej za pierwsze cztery miesiące tego roku oraz sprawy zagraniczne, w tym: stosunki z litewskim związkiem zawodowym LDS i kampanię na rzecz praw pracowniczych organizowaną przez Europejską Konfederację

Związków Zawodowych. Członkowie prezydium zapoznali się ze stanem rozmów na temat nowelizacji Kodeksu Pracy.

- *Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 30.05.2000

Decyzja Prezydium KK nr 61/2000

ws. opinii o rozporządzeniu ws. zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje pozytywnie projekt rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 2000 r. *zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych.*

Decyzja Prezydium KK nr 62/2000

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. kwalifikacji osób wykonujących zadania w zakresie pomocy społecznej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17.4.2000 r. *w sprawie kwalifikacji osób wykonujących zadania w zakresie pomocy społecznej.*

Stanowisko Prezydium KK nr 63/2000

ws. zapewnienia powiatom środków finansowych na programy przeciwdziałanie bezrobociu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” po uzyskaniu informacji z Naczelnej Rady Zatrudnienia o braku środków finansowych w Funduszu Pracy na realizację powiatowych programów przeciwdziałania bezrobociu wynegocjowanych z Krajowym Urzędem Pracy zwraca się do ministra właściwego ds. pracy o zapewnienie środków Funduszu z budżetu państwa, aby starostowie mogli niezwłocznie przystąpić do realizacji wszystkich uzgodnionych programów.

Decyzja Prezydium KK nr 64/2000

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. placówek opiekuńczo-wychowawczych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.4.2000 r. *w sprawie placówek opiekuńczo-wychowawczych.*

W załączeniu przesyłamy szczegółowe uwagi opracowane przez Krajową Sekcję Pracowników Pomocy Społecznej NSZZ „Solidarność” z prośbą o ich pozytywne rozpatrzenie.

**Załącznik do decyzji Prezydium KK nr 64/ 2000
ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. placówek opiekuńczo-
wychowawczych**

1) par. 3, pkt 5

Należy określić i doprecyzować, jakie przeciwwskazania mogą uniemożliwić przebywanie w placówce dzieciom niepełnosprawnym. Wyjaśnić należy również czy projektodawca rozumie przez to konkretne dysfunkcje lub rodzaje schorzeń uniemożliwiające pobyt, czy wymaga przystosowania placówki do potrzeb dzieci niepełnosprawnych.

2) par. 4, ust. 2, pkt c

Należy doprecyzować, czy kształcenie dziecka w placówce interwencyjnej ma się odbywać na miejscu w placówce, czy w szkole publicznej.

3) par. 4, ust. 2, pkt e

Proponujemy zapis: utrzymuje kontakt z rodziną i współpracuje z nią.

4) par. 4, ust. 3, pkt c

Należy wyjaśnić, o jaką rodzinę chodzi (biologiczną, adopcyjną) i co należy rozumieć przez określenie *rzeczywiste usamodzielnienie się*.

5) par. 5, ust. 1, pkt d

Należy dokładniej wyjaśnić, na czym ma polegać w praktyce wspieranie dziecka w przygotowaniu do samodzielnego życia.

6) par. 6, ust. 1, pkt 1

Należy ustalić, co rozumie się pod pojęciem *odpowiedni organ powiatu*, czy chodzi o zarząd, czy o radę powiatu.

7) par. 9, ust. 1

Proponujemy zapis: „Placówką opiekuńczo-wychowawczą, o której mowa w par. 3 ust. 1 pkt 2-5 kieruje dyrektor powołany w drodze konkursu przez starostę lub organ prowadzący”.

8) par. 13, ust. 3

Placówka wsparcia dziennego pracuje przez cały rok minimum 4 godziny dziennie. Należy uściślić, czy dotyczy to także dni ustawowo wolnych od pracy, niedziel i świąt.

9) par. 15, ust. 5

Proponujemy dodać na końcu zdania: „**i ośrodkiem adopcyjnym**”.

10) par. 16, ust. 6

Należy wyjaśnić, co oznacza pojęcie usamodzielnienia się dziecka. Czy chodzi o osiągnięcie określonego wieku, ukończenie szkoły, rozpoczęcie pracy, czy o zakończenie procesu socjalizacyjnego.

11) par. 19, pkt 1

Należy wyjaśnić, o jakie specjalności konkretnie chodzi. Czy na stanowisku wychowawcy może być zatrudniony polonista, matematyk lub fizyk.

12) par. 27 ust. 2

Przepis wyłącza przyjęcie przez placówki, w celu zapewnienia natychmiastowej opieki dzieci w wieku od 13 do 18 lat. Należy wyjaśnić, w jakich placówkach można umieścić dzieci w tym przedziale wiekowym w przypadkach nagłych.

13) par. 31 ust. 2

Proponujemy dodać:

- a. w przypadku, gdy rodzice lub osoby zobowiązane do alimentacji są w trudnej sytuacji materialnej, starosta zwalnia ich od pokrywania kosztów dowiezienia;
- b. jeżeli występują trudności w wyegzekwowaniu opłaty od rodziców lub osób zobowiązanych do alimentacji starosta odstępuje od żądania zwrotu kosztów dowiezienia.

Decyzja Prezydium KK nr 65/2000

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wnosi o uwzględnienie następujących uwag do projektu ustawy Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 11.05.2000 r. o *zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i niektórych innych ustaw*:

1. Negatywnie opiniujemy proponowane brzmienie art. 39 ust 4, zgodnie z którym ZUS ma przekazywać na rachunek ubezpieczonego w wylosowanym otwartym funduszu emerytalnym tylko nominalną wartość składki. Jednocześnie proponuje się niekorzystną dla ubezpieczonego zmianę terminu dokonywania losowania, z kwartalnego na roczny, co oznacza, że kwota składki przekazana do II filaru nie będzie ani waloryzowana, ani kapitalizowana przez fundusz przez cały rok.
2. Wprowadzenie obowiązku przesyłania przez płatnika składek imiennych raportów miesięcznych w formie dokumentu elektronicznego powinno być poprzedzone rozmowami z partnerami społecznymi, a w szczególności z pracodawcami. Należy przeanalizować wzrost kosztów pracy, szczególnie w odniesieniu do małych przedsiębiorstw i ustalić docelowy harmonogram wprowadzania tego obowiązku. Proponowane w projekcie terminy od 1 do 3 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie uważamy zdecydowanie za krótki. Zastrzeżenia budzi zwłaszcza nałożenie obowiązku przesyłania dokumentu elektronicznego na pracodawców zatrudniających do 5 pracowników oraz na tzw. firmy rodzinne.
3. Zapis w art. 47a ust. 3 dotyczący wynagradzania płatnika składek za przekazywanie dokumentów w postaci elektronicznej wymaga doprecyzowania. Za dyskusyjne uważamy określenie wynagrodzenia proporcjonalnie do wysokości przekazywanych składek, gdyż koszt przekazu elektronicznego jest w miarę porównywalny dla „dużych płatników”, jak również dla firm niewielkich.
4. Nie wyrażamy zgody na wykreślenie możliwości prowadzenia rehabilitacji osób pobierających rentę okresową (zmiana w art. 69 ust. 1 pkt 1). Naszym zdaniem, właśnie te osoby wymagają rehabilitacji. Określenie renta okresowa wskazuje bowiem, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy tylko czasowo, a nie trwale.

Decyzja Prezydium KK nr 66/2000

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. zasad sprawowania nadzoru pedagogicznego (...) w placówkach opiekuńczo-wychowawczych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie zgłasza uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie *szczegółowych zasad sprawowania nadzoru pedagogicznego nad przestrzeganiem standardu wychowania i opieki w placówkach opiekuńczo-wychowawczych*.

Komunikat

30 maja 2000 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Prezydium zgłosiło kilka uwag do projektu ustawy Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Między innymi negatywnie zaopiniowano proponowany art. 39 ust. 4, zgodnie z którym ZUS przekazywałby na rachunek ubezpieczonego w wylosowanym otwartym funduszu emerytalnym tylko nominalną wartość składki - bez waloryzacji za okres, w którym dana składka znajdowała się na rachunku ZUS. Ponadto zastrzeżenia prezydium budzi nałożenie obowiązku przesyłania imiennych raportów miesięcznych do ZUS w formie elektronicznej przez firmy małe i rodzinne. Prezydium nie wyraża też zgody na wykreślenie możliwości prowadzenia rehabilitacji osób pobierających rentę okresową, bowiem właśnie te osoby rehabilitacji potrzebują.

Omówiono sytuację na rynku pracy. Po wysłuchaniu informacji Jacka Smagowicza z obrad Naczelnej Rady Zatrudnienia prezydium KK wystąpiło do ministra pracy o zapewnienie środków z Funduszu Pracy na realizację wynegocjowanych z Krajowym Urzędem Pracy programów powiatowych w zakresie aktywnego przeciwdziałania bezrobociu.

Prezydium zaakceptowało projekty rozporządzeń MPiPS: w sprawie kwalifikacji osób wykonujących zadania w zakresie pomocy społecznej, w sprawie placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych.